

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 191/03-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. augusta 2003 predbežne prerokoval sťažnosť L. J., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. N. K., Advokátska kancelária, Ž., pre namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného úradu v Považskej Bystrici, odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, č. 888/92 – R /561 A 98/00293 – IVI z 22. apríla 1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. J. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2003 doručená sťažnosť L. J., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. N. K. Advokátska kancelária, Ž., zo 17. júna 2003, ktorou namietala porušenie jej základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Okresného úradu v Považskej Bystrici, odboru pozemkového,

poľnohospodárstva a lesného hospodárstva (ďalej len „okresný úrad“), č. 888/92 – R /561 A 98/00293 – IVI z 22. apríla 1998.

Označeným rozhodnutím povolil okresný úrad na základe návrhu mesta P. B. (povinného) obnovu reštitučného konania, v ktorom sa právna predchodkyňa sťažovateľky A. B., rod. P., naposledy bytom D. n. V., domáhala vydania spoluvlastníckeho podielu 1/6 na nehnuteľnosti evidovanej v katastri nehnuteľností ako parcela - zastavaná plocha o výmere 1 803 m² v katastrálnom území P. B.

Dôvodom povolenia obnovy malo byť spochybnenie splnomocnenia zástupcu právnej predchodkyne sťažovateľky na jej zastupovanie v predmetnom konaní. Podľa sťažovateľky si však jej matka A. B., rod. P., uplatnila nárok na vydanie nehnuteľností v súlade so zákonom č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov a sťažovateľka ako jej právna nástupkyňa má nárok na vydanie označenej nehnuteľnosti v rozsahu podielu, ktorý jej pripadol.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: *„Rozhodnutím Okresného úradu v Považskej Bystrici, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 888/92 – R /561 A 98/00293 – IVI zo dňa 22.04. 1998 bolo porušené ústavné právo sťažovateľky podľa článku 20 Ústavy Slovenskej republiky.“*

Sťažovateľka taktiež navrhla, aby *„(...) ústavný súd odložil vykonateľnosť rozhodnutia Okresného úradu v Považskej Bystrici, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 888/92 – R /561 A 98/00293 – IVI zo dňa 22. 04. 1998.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľky.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom namietala, že k zásahu do jej základného práva podľa čl. 20 ústavy malo dôjsť rozhodnutím okresného úradu č. 888/92 – R /561 A 98/00293 – IVI z 22. apríla 1998 (ako to vyplýva z petitu sťažnosti, ktorým je ústavný súd v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny

prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Sťažnosť sťažovateľky zo 17. júna 2003 bola ústavnému súdu doručená 10. júla 2003, pričom rozhodnutie okresného úradu č. 888/92 – R /561 A 98/00293 – IVI z 22. apríla 1998 nadobudlo právoplatnosť v priebehu roka 1998.

V čase, keď sa sťažovateľka domáhala ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene a návrhom sťažovateľky na odloženie vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia (§ 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde) sa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. augusta 2003